תורת אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב **אביגדור מילר** זצ"ל

מאת: **א. בן-עמי**

איורים: **יוכבד נדל**

פָּרָשַׁת וַיֵּשֶׁב תשפ"ב

הילד המוזר

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

הילד המוזר

טוק-טוק!

"בוקר טוב, ילדות," אמרה אמא מפתח החדר. "הגיע הזמן לקום."

חנהל'ה ושבי פתחו את עיניהם ואמרו 'מודה אני'. אחרי שהם התכופפו אל קערות נטילת הידיים בכדי ליטול את ידיהם עם הנטלות שהיו מונחות ליד מיטתן, חנהל'ה שפשפה את עיניה והביטה למעלה. "אמא, את מרגישה טוב?" היא שאלה.

"תודה שאת מתעניינת," אמרה אמא בחיוך חלש. "הייתי ערה הרבה אתמול בלילה עם התינוק, אז אני עדיין די עייפה."

"הוי, אמא, אז אנא, תחזרי לישון!" אמרה שבי.

"כן," אמרה חנהל'ה. "אנחנו יכולות לדאוג לעצמנו ולעזור לאלעזר להתארגן לחידר."

"וואו, זה יכול להיות מדהים," אמרה אמא בהקלה. "תודה רבה לכן!"

שתי הבנות התלבשו במהרה בתלבושת האחידה ובזמן שחנהל'ה הכינה את ארוחת הבוקר, הלכה שבי להעיר את אלעזר.

לאחר אכילה מהירה של ארוחת הבוקר, נכנסו הבנות לסלון והתחילו לקפל את הכביסה שהשאירה שם אמא.

כעבור עשרים דקות, שמעו הבנות את אלעזר שוטף בכיור את צלחת הדגנים בה השתמש, הן הביטו בו כשהוא יצא מהמטבח בכדי לצאת לכיוון תלמוד התורה.

"אלעזר!" קראה שבי. "למה את לבוש כמו הכהן הגדול???"

אלעזר עצר ליד דלת הבית, בהחלט לבוש ומחופש לכהן הגדול. "בגלל ששבוע הבא חל חג החנוכה!" הוא אמר עם חיוך גדול.

"א..המ.. אנחנו מתחפשים לכבוד חג הפורים, לא חג החנוכה," אמרה חנהל'ה.

"את זה אני יודע!" אמר אלעזר. "אולם אנחנו לומדים כעת על חנוכה בתלמוד התורה ואני ממש התרשמתי ממתתיהו הכהן הגדול, אני רוצה לעבוד את השם בדיוק כמו שהוא עבד אותו אז חשבתי שזה יהיה רעיון טוב להתחפש היום בתחפושת הזו."

"רעיון טוב?" אמרה שבי. "אתה לא יכול ללכת לתלמוד התורה כשאתה מחופש בתחפושת של פורים."

"כל החברים שלך יצחקו עליך!" הוסיפה חנהל'ה.

"אז מה, לא אכפת לי," ענה אלעזר בהחלטיות.

"אבל לנו אכפת," אמרה שבי בכעס. "זה בדיוק כמו שהבאת בזמנו דליי מים לשמחת

בית השואבה של בית הכנסת, כלם הסתכלו עליך כאילו אתה איזה 'צדוק הצדיק' מהתורת אביגדור לילדים!"

בדיוק אז עלה אבא במדרגות הבניין כשבידו תיק הטלית והתפילין.

"בוקר טוב, אבא," אמרה שבי. "אולי אתה יכול בבקשה לומר לאלעזר שהוא לא יכול ללכת לחידר כשהוא לבוש כמו כהן גדול? זה כל כך מבייש כשהוא עושה את כל הדברים המוזרים האלו."

אבא הביט באלעזר ובתחפושתו. "אלעזר," הוא אמר. "אתה דווקא נראה כהן גדול

מושלם, אולם אחיות שלך צודקות. אתה לא יכול ללכת לחידר כאשר הינך לבוש בצורה כזו."

מאוכזב, נכנס אלעזר חזרה לחדרו בכדי להחליף את התחפושת בבגדיו הרגילים.

או אז, פנה אבא אל חנהל'ה ושבי, "בנות," הוא התחיל. "אומנם ברור שהינכן צודקות בעובדה שאלעזר אינו יכול ללכת לחידר כשהוא לבוש כך, אני עדיין רוצה ומבקש שתהיינה קצת יותר זהירות בצורת הדיבור שלכן כלפיו כאשר הוא עושה הדברים השטותיים האלו."

"אבל הוא כבר לא תינוק," אמרה שבי. "הוא צריך ללמוד שדברים כאלה הם לא נורמליים."

"הוא בהחלט צריך ללמוד זאת," הסכים אבא. "ועלינו ללמד זאת אותו בצורה נעימה. אבל יש משהו אחר. אתן יודעות, יוסף הצדיק היה שונה מאחיו. הוא התנהג בצורה שונה, היו לו חלומות שאחים שלו חישבו למוזרים, וזה גם הציק להם. אז, נכון שיעקב אבינו אמר ליוסף שעליו לשנות חלק ממעשיו, אולם אז, הפסוק אומר: 'ואביו שמר את הדבר', זאת אומרת, שיעקב אבינו המשיך לשים עין על יוסף, מה הכוונה בזה?"

"שיעקב אבינו שמר והיה עם יד על הדופק לוודא שהוא לא עשה שום דבר אחר שונה מהרגיל?" הציעה חנהל'ה.

"לא," חייך אבא. "תבינו, כאשר אדם הוא קצת שונה, בדרך כלל זה בגלל שהשם יצר אותו שונה בשביל סיבה מיוחדת. יוסף הצדיק היה שונה מכיוון שזה היה הכרחי לתפקידו כמנהיג של כלל ישראל - אחרי הכל, הוא היה המלך של עם ישראל במצרים למשך כמעט שמונים שנה, תקופה ארוכה יותר מאשר כל מלך אחר מלך אי פעם על עם ישראל! ובאופן כללי, לא כל אדם רגיל יכול להיות מלך, רק אדם עם תכונות מיוחדות. ועל כן באופן טבעי, כזה בן אדם הינו שונה."

"אבא, האם אתה רוצה לומר לנו שאלעזר עתיד להיות מלך???" שאלה שבי בספקנות.

"לא, שבי," ענה אבא. "אין לי מושג מה השם מתכנן עבור אף אחד מאיתנו. אבל אם אלעזר לפעמים מתנהג באופן קצת שונה, אל לנו להסתכל על זה כדבר גרוע. עלינו להיות מודעים לכך שהשם נתן לו כישורים ותכונות מיוחדות - ומי יודע מה הוא ישיג עם תכונות אלו? אז נכון שעלינו להזכיר לו שהוא לא יכול ללבוש תחפושות פורים בחודש כסלו, אולם, בד בבד עלינו לעזור לו ולעודד אותו להיעשות עבד השם ולהשתמש במתנות שהשם נתן לו ככל יכולתו בכדי להיהפך להיות מוצלח ומצליח ולמלא את תפקידו כראוי!"

שבת שלום ומבורך!